

periphrasis mortis & sepulturæ, de qua supra cap. 25. 8. sepulturæ honorem patri præstiterunt fratres duo Esau & Iacob, digna filiis pietas: Colligitur hinc inter fratres hæcenus mansisse amicitiam incolumem. Sic tria mortalitatis humanæ exempla illustria Moses hoc capite proposuit, in Debora nutrice, in Rachele coniuge Iacobi, & in Isaaco patriarcha. Porro chronologia obitus

A Isaaci notanda est. Decessit anno Iacobi 120. Iosephi 30. quo etiam exaltatus fuit in Ægypto, tertio decimo post eundem venditū, diluuii 632. mundi 2288. Per *ωεληψiv* vero mors Isaaci hic recitatur. Nam omnia quæ deinceps vsque ad cap. 42. referuntur, ante obitum eius contigerunt. Anticipatur vero, quia Moses Isaaci curriculum hoc loco terminare voluit.

CAPITIS XXXVI.

Argumentum, Vfus, Partitio, Analyfis.

Claudat hoc capite Moses quintam huius libri partem, quam supra tribuimus IACOBO, digressione texens genealogiam filiorum & nepotum Esau: Regum item ac Ducum ex eius stirpe descendantium, qui vsq; ad Mosi tempora Idumæam tenuerunt. Non debet vero absurdum videri Spiritum sanctum nunc immorari in familia impia describenda. Etsi enim Esau cum posteris discessionem fecit ab Ecclesia, fuit tamen nepos Arabami, & quantum ad sanguinis ortum dignitate ac nobilitate par Iacobo, licet hic prerogatiuam spiritualem obtinuerit. Pertinet ergo ad illustrandam veritatem promissionis: Multiplicabo semen tuum instar arenæ maris. Deinde historia instituta à Mose de prima origine & propagatione non solum ecclesie, sed etiam aliarum gentium extra Ecclesiam catalogo isto pertexitur. Tertio: ex hac recitatione (quam Spiritus Sanctus 1. Paral. 1. prope verbotim repetere dignatus est) ea quæ deinceps in sacris literis de posteris Esau, de Edomais, & de Edomæa regione commemorantur, facilius intelligi possunt. Quarto: hinc cernitur impletio benedictionis, quam Esau obtinuit à patre cap. 27. Gladio tuo viues, dominari incipies, &c. Nam per nuptias cum Choraïs principibus affinitatem contraxit, postea illis vi oppressis vel expulsis (vt est Deut. 2.) dominatum Edomæa obtinuit. Quinto, Monet de discrimine felicitatis impiorum & piorum. Familia Esau cito crescit & floret opibus, potentia & dominatu: Iacob cum familia obscurus vagatur incertis sedibus, posteri premuntur longa seruitute. Quis non diceret benedictionem Dei stare potius ab Esauo quam à Iacobo? Sed impii cito extolluntur coram mundo, vt cito deiiciantur coram Deo. Piorum autem benedictio non est in externo mundi splendore, sed in spiritali pace cum Deo, & quantum ad externa, quæ Deus suis promittit, licet subito non adsint, tamen abunde tandem præstantur, & impiis pereuntibus pii promissiones obtinent. Semel hic extollitur familia Esau: postea tacetur, imo perit: Contra familia Iacobi tandem terram promissam occupat, & seruetur. Ita apparet catalogum hunc ecclesie non esse inutilem.

Partes præcipuæ tres sunt.

Prima De vxoribus, filiis & nepotibus Esau, vsq; ad ver. 20.

Secunda Genealogia Seir Horai, vsq; ad ver. 31.

Tertia Catalogus Regum & principum Edomæa ex Esauo.

In prima parte: 1. Sunt filii Esau ex diuersis vxoribus suscepti, ver. 5.

2. Migratio Esau ex Cananea in montem Seir, ver. 7. 8.

3. Nepotes Esau ex filiis, vsq; ad ver. 15.

4. Principes familiarum in posteris Esau, vsq; ad ver. 20.

In secunda 1. Filii & nepotes Seir, Horai, vsq; ad ver. 29.

2. Principes familiarum in posteris Seir Horai vsq; ad ver. 31.

P 3

In tertia